

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 26ης Απριλίου 2005

Στην υπόθεση C-149/04 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ugo Fava κατά Comune di Carrara ⁽¹⁾

(Τέλος επιβαλλόμενο επί των μαρμάρων που εξορύσσονται στο έδαφος δήμου λόγω της μεταφοράς τους πέραν των ορίων της δημοτικής περιφέρειας — Άρθρα 92, παράγραφος 1, και 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Εν μέρει απαράδεκτο — Ερώτημα πανομοιότυπο με ένα ερώτημα επί του οποίου το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί)

(2005/C 182/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-149/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία), με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 23 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της διαδικασίας Ugo Fava (σύνδικος πτωχεύσεως της IMEG Srl) κατά Comune di Carrara, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον K. Lenaerts (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric και τον J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 26 Απριλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης είναι απαράδεκτη, καθόσον αφορά την ερμηνεία των άρθρων 81 ΕΚ, 85 ΕΚ και 86 ΕΚ.
2. Μια αναλογική προς το βάρος εμπορεύματος επιβάρυνση, που εισπράττεται μόνο σε ένα δήμο κράτους μέλους και επιβάλλεται σε μια κατηγορία εμπορευμάτων λόγω της μεταφοράς τους πέραν των ορίων της δημοτικής περιφέρειας, συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου προς εξαγωγικό δασμό αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 23 ΕΚ, παρά το γεγονός ότι η επιβάρυνση πλήττει επίσης και τα εμπορεύματα των οποίων ο τελικός προορισμός βρίσκεται στο εσωτερικό του οικείου κράτους μέλους .
3. Δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 23 ΕΚ προς στήριξη αιτήσεων επιστροφής ποσών που εισπράχθηκαν πριν από τις 16 Ιουλίου 1992 υπό τη μορφή του τέλους επί των μαρμάρων, παρά μόνον από τους αιτούντες οι οποίοι, πριν από την

ημερομηνία αυτή, είχαν ασκήσει ένδικη προσφυγή ή υποβάλει ισοδύναμη διοικητική ένσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 7ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Πίνακες προαγωγών — Βλαπτική πράξη — Προπαρασκευαστικές πράξεις)

(2005/C 182/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-160/04 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, υποβληθείσα στις 19 Μαρτίου 2004, Gustaaf Van Dyck, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Wuustwezel (Βέλγιο), (δικηγόρος: A. Bywater, επικουρούμενος από τον W. Mertens), όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Duniviesart και A. Weimar), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, πρόεδρο τμήματος, A. Ó Caoimh και U. Løhmus (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Απριλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
2. Καταδικάζει τον G. Van Dyck στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.